

N° 37. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

10de Møde.

Onsdagen d. 6. April.

(Forts.).

Formanden: Folkethingsmanden for Standerborg Amts 1ste District har Ordet.

Bøhr: I Anledning af det, den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig) stillede Forslag, skal jeg tillade mig et Par korte Bemærkninger. Dette Forslag gaaer ud paa at samtykke i den Deel af det kongelige Budskab, som angaaer Prinds Christian af Glücksborgs Antagelse til Thronfølger efter det oldenborgske Husets Uddøen; i lige Maade, at Thronfølgen skal gaae over paa hans Uffom med Prindsesse Louise, og fremdeles, at Kongelovens Arvesølge da skal være ophævet. Det adskiller sig altsaa fra den ligefremme Antagelse af det, som det kongelige Budskab foreslaaer, deri, at Ordenen af de to Momenter, Prinds Christian af Glücksborgs Thronbestigelse og Arvesølgens Ophævelse, er forandret, idet Prinds Christians Thronbestigelse skal finde Sted før Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, saaledes, at denne endnu bestaaer ved hans Thronbestigelse. Denne Omordning er bleven begrundet af flere af de ærede Forslagsstillere. Det, at Kongelovens Arvesølge saaledes skal bibeholdes, er begrundet ogsaa af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District paa flere Maader, og navnlig saaledes, at han siger: „vi ville have, at den nye Linie skal, saavidt muligt, slutte sig til den gamle“, og: „vi ville have, at den nye Række af Regenter skal, saavidt muligt, gaae ind under Legitimitetens Princip og slutte sig til den ældre“. Men, spørger jeg, opnaaer man det da virkelig derved, at

man beholder Kongelovens Arvesølge udover Prinds Christians Thronbestigelse (Ja!)? Jeg for min Deel troer det ikke. Jeg troer, at man ad denne Vej i det Høieste opnaaer en Dvasse- Legitimitet, en Skin-Legitimitet. Jeg troer og veed, at der er et Spring imellem Kongelovens Arvesølge og Prinds Christian af Glücksborgs Adkomst til Thronen, et factiff Spring, et virkeligt Spring, (Munterhed; Formanden ringer), men som ikke kan tildækkes ved at holde en Ilig af Kongelovens Raabe over det. Men hvad meer er, jeg finder en ligefrem Modsigelse i dette Forslag (Hør!). De ville dog, mine Herrer! indrømme mig, at det er en Modsigelse, paa samme Tid man antager en Lov for at være gyldig og gjældende, da at overtræde en Bestemmelse i den samme Lov (Hør!), og dette finder jeg er Tilfældet her; thi, idet man siger: „Kongelovens Arvesølge er gjældende“, samtidigt hermed overtræder man den Bestemmelse, som indeholdes i Kongelovens § 37, som siger: „Ingen Dvinde kan overføre Thronen til sin Mand“ (Hør!). Denne Disharmonie, denne Modsigelse er virkelig tilstede i dette Forslag; jeg har idetmindste ikke kunnet faae Andet ud deraf. Med Hensyn til Kongelovens § 37 turde det maaskee ikke være ganske overskødt at bemærke, at denne bestaaer ifølge vor Grundlov, og at den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de District maa have læst feil, naar han antager, at den ikke er conserveret i Grundloven. Paa Grund af den Modsigelse, som jeg altsaa finder i dette Forslags Ord, seer jeg mig ikke istand til at kunne stemme for det. Jeg maa være enig med flere andre ærede Rigsdagsmedlemmer i, at Ordningen af disse 2 Momenter, Prinds Christians Thronbestigelse og Kongelovens Op-